

Gemeente van onze Heer Jezus Christus, er is een duidelijke parallel te ontdekken tussen Psalm 44 en Romeinen 8.

K.T. A mi Urunknak, Jézus Krisztusnak gyülekezete! A 44. zsoltár és a Római levél 8.fejezete között világos párhuzamot találunk.

Behalve dat Romeinen 8 Psalm 44 citeert zijn er ook andere overeenkomsten. Azon túl, hogy a Róma 8. fejezete a 44. zsoltárt idézi, más hasonlóságok is vannak.

Beide Schriftgedeelten gaan over God, en over de hoogten en diepten van ons menselijke leven, over slachtofferschap en over het al of niet ervaren van Gods aanwezigheid in moeilijke tijden.

Mindkét szentírási hely Istenről szól, emberi életünk magasságairól és mélységeiről, az áldozati helyzetről, meg annak a megtapasztalásáról, hogy Isten jelen van-e a nehéz időkben vagy sem.

Dat zijn thema's die er nogal inhakken en waar iedereen vroeg of laat mee te maken krijgt.

Ezek olyan témák, amelyek mélyen belénk vágnak, és amelyekkel előbb vagy utóbb mindenki szembesül.

We hebben vanmorgen niet de hele Psalm voorgelezen. Het begin van Psalm 44 is heel opgewekt. De Psalm begint met optimisme en Godsvertrouwen. Het ging de mensen voor de wind, het leven was goed. En God kon niet meer stuk.

Ma reggel nem olvastuk fel a teljes zsoltárt. A 44. zsoltár eleje egészen felemelő. A zsoltár optimizmussal és Istenbe vetett bizalommal kezdődik. Az emberek jól jártak, az élet jó volt. Isten nem mehetett tönkre.

God was hun machtige helper op wie ze altijd konden rekenen. Daarom waren ze blij en dankbare mensen en daar kwamen ze ook voor uit: *'God wij loven u elke dag. Uw naam zullen wij altijd prijzen.'*

Isten volt a hatalmas segítőjük, akire mindig számíthattak. Ezért voltak boldog és hálás emberek, és erre fel hangoztatták: „Istent dicsérjük minden nap. Neved magasztaljuk örökké.”

Maar dan ineens slaat het helemaal om in deze Psalm. Er is iets vreselijks gebeurd en daardoor is het hele leven in één klap veranderd. Crisis? Oorlog? Geweld? Ziekte? Dood? Noem het allemaal maar op.

De aztán hirtelen teljesen megváltoznak a dolgok ebben a zsoltárban. Valami szörnyűség történt, és az élet egy csapásra megváltozott. Válság? Háború? Erőszak? Betegség? Halál? És még tovább sorolhatnánk...

Het heeft hen plotseling overvallen en nu komen de vragen en klachten. Waarom gebeurt dit toch allemaal? God wist toch wel, dat ze altijd hadden geprobeerd om goed te leven? Waarom laat God dit toe?

Mindez hirtelen tört rájuk, és most jönnek a kérdések és a panaszok. Miért is történik mindez? Isten csak tudta, hogy ők mindig is igyekeztek jól élni? Miért engedi ezt meg Isten?

God wordt nu in deze Psalm met bittere verwijten overladen. Die mensen voelen zich als slachtschapen. En God is volgens hen de schuld van alle ellende. Waarom doet God niks?

Istent ekkor keserű vádaskodással illetik. Azok az emberek úgy érzik magukat, mint a levágásra szánt juhak. És ezek szerint minden nyomorúságért Isten a hibás. Isten miért nem tesz semmit?

En dan eindigt de Psalm toch met een gebed om hulp. God mag dan de schuld van alle ellende zijn, maar waar moet je anders heen dan toch weer naar God? *Sta op, kom ons te hulp en verlos ons!*

Aztán a zsoltár mágis egy segélykérő imával zárul. Lehet, hogy Isten a hibás minden nyomorúságért, de merre is menjünk máshová, mint vissza Istenhez? Kelj fel, jöjj segítségünkre és ments meg minket!

Rom. 8 en vooral het slotvers is één van de krachtigste teksten van het Nieuwe Testament.

Roma 8 és főleg a fejezet utolsó vers az Újszövetség egyik legerősebb szövege.

Ik ben er zeker van dat niets ons kan scheiden van Gods liefde, die hij ons gegeven heeft in Christus Jezus, onze Heer.

Meg vagyok győződve, hogy semmi sem választhat el minket Isten szeretetétől, amelyet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban adott nekünk.

Dat is zo'n tekst, die je beslist uit je hoofd zou moeten kennen. Het zijn woorden om in te lijsten, om mee te leven en om mee te sterven.

Ez egyike azoknak a szövegeknek, amelyeket feltétlenül fejből kell tudnod. Ezek bekeretezendő szavak. Azért, hogy ezekkel éljünk és haljunk.

Het is zoiets als een vaste burcht is onze God.

Olyan ez, mint szintén közismert erőš várunk nekünk az Isten.

Gemeente, als je deze woorden zó kunt zeggen - zo vol overtuiging, dat God alles is in je leven en dat er niets - maar dan ook helemaal niets - is, dat je kan scheiden van de liefde van Christus... dan sta je wel op de toppen van je geloof.

Gyülekezet, ha ki tudod mondani ezeket a szavakat így - olyan meggyőződéssel telve, hogy Isten minden az életedben, és nincs semmi - egyáltalán semmi -, ami elszakíthatna Krisztus szeretetétől... akkor a hited magaslatán állsz.

Als God voor ons is, wie kan tegen ons zijn? Als dat zó gezegd wordt, dan valt er ook niet meer over te discussiëren. Dan neem je het aan of niet! Een tussenweg is er niet.

Ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk? Ha ezt így mondják, akkor erről nincs mit vitatkozni. Akkor vagy elfogadod, vagy nem! Nincs középút.

Zo'n Belijdenis klinkt als een trompet, die met groot geschal de vreugde en de zekerheid van het geloof uitbazuint. Wat moet je daar nog verder over zeggen? *Az ilyen gyónás úgy szól, mint egy trombita, amely harsányan hirdeti a hit örömét és bizonyosságát. Mit kell még ehhez hozzátenni?*

Maar ja, een andere vraag is: Wie overtuig je daarmee? Als je zulke klare taal spreekt en zoveel zelfverzekerdheid uitstraalt, hoe komt dat dan over?

Ja, igen, de egy másik kérdés is felmerül: kit tudsz meg ezzel meggyőzni? Ha ennyire tiszta nyelvet beszélsz és ennyi önbizalmat sugársz, akkor hogyan adhatod át?

Zou je op die manier in onze tijd mensen kunnen winnen voor het Evangelie? *Meg lehet-e nyerni ily módon a mi korunkban embereket az Evangélium ügyének?*

Zouden we niet veel bescheidener in ons spreken moeten zijn om hetzelfde te bereiken wat Paulus heeft bereikt? Niet zo hoog van de toren blazen? Ook je eigen vragen en twijfels durven laten zien?

Nem kellene sokkal szerényebbnek lennünk a beszédünkben, hogy elérjük azt, amit Pál elért? Nem annyire fennhéjázóan szólni? Továbbá mered-e a saját kérdéseidet és kétségeidet is megláttatni?

Tsja, wat moet je daar verder nog over zeggen?

Nos, mi továbbit lehet még szólni erről?

Eigenlijk vindt Paulus dat zelf eigenlijk ook wel. Maar dat betekent niet, dat hij nu stopt. Hij gaat wel verder, want hij wil aan zijn medegelovigen in Rome kort en krachtig uitleggen, wat volgens hem de kern is van het Christelijk geloof.

Valójában maga Paul is így gondolja. De ez nem jelenti azt, hogy az érvelést most abbahagyja. Tovább megy, mert röviden és erőteljesen szeretné elmagyarázni római hittársainak, hogy szerinte mi a keresztény hit magja.

Hoe doet hij dat? Zoekt hij naar woorden? Nee, die woorden heeft hij al gevonden. Het zijn waarschijnlijk al bestaande bewoordingen van een korte geloofsbelijdenis, die Paulus' tijd al bekend was onder de gelovigen.

Hogy csinálja ezt? Keresi a szavakat? Nem, ő már megtalálta ezeket a szavakat. Ezek valószínűleg már egy rövid hitvallás létező szavai, amelyeket már Pál idejében is ismertek a hívők.

Paulus vat het kort en krachtig samen: waar het om gaat is dit: *God heeft zijn eigen Zoon niet gespaard, maar Hem prijsgegeven om ons te redden.*

Pál tömören összefoglalja: a lényeg ez: Isten nem kímélte saját Fiát, hanem odaadta azért, hogy megmentsen minket.

Jezus is gestorven. Maar dat zou op zichzelf niets geholpen hebben. Er is meer: Hij is óók opgewekt: Hij is de opgestane Heer, die zit aan Gods rechterhand en daar pleit Hij ons vrij van onze zonden.

Jézus meghalt. De ez önmagában nem segített volna. Többről van szó: Ő fel is támadt: Ő a feltámadott Úr, aki Isten jobbján ül, és ott esedezik értünk, hogy megszabaduljunk bűneink terhéől.

En daarom zijn we nu ook werkelijk vrij. En mogen we als bevrijde mensen leven, geleid door de Geest en geborgen in Gods liefde en trouw. Dat is dus de kern, waar het in het Evangelie om gaat.

És ezért vagyunk most igazán szabadok. És élhetünk felszabadult emberekként, mint akiket a Lélek vezérel, mint akik elrejtettünk Isten szeretetében és hűségében. Ez tehát a lényege annak, amiről szól az Evangélium.

In Christus zijn we als Gods kinderen aangenomen en mogen we leven in de Geest van Jezus. Jezus is Gods Zoon. Gods *eigen* Zoon. Dat 'eigene' drukt heel sterk uit hoe dicht Jezus en God bij elkaar horen. Je proeft als het ware hun diepe innige verbondenheid. In Jezus is Gods liefde belichaamd.

Krisztusban Isten gyermekeivé fogadtattunk, és Jézus Lelke szerint élhetünk. Jézus Isten Fia. Isten saját Fia. Ez a „saját” nagyon erősen kifejezi, hogy Jézus és Isten mennyire egymáshoz tartoznak. Megízlelhetjük a mély és bensőséges kapcsolatukat. Isten szeretete Jézusban ölt testet.

Wat kan ons scheiden van de liefde van Christus? Dat zijn woorden die klinken als een klok. Ook hier wordt zonneklaar de vreugde en de zekerheid van het geloof beleden.

Mi választhat el minket Krisztus szeretetétől? Ezek olyan szavak, amelyek harangként csengenek. Itt is napnál világosabban nyilvánul meg a hit öröme és bizonyossága

Wie dit hardop zegt, moet wel een topgeloof hebben, boven elke twijfel verheven. Wat zal ons scheiden van de liefde van Christus?

Bárki, aki ezt hangosan kimondja, minden kétséget kizáróan nagy hite kell, legyen. Mi választhat el minket Krisztus szeretetétől?

Tegenspoed? Ellende? Vervolging? Honger? De harde strijd om het naakte bestaan?

Balsors? Nyomorúság? Üldözés? Éhség? Kemény küzdelem a puszta létért?

Beste mensen, er zijn zo veel gevaren, die ons in dit leven bedreigen. We zijn zo kwetsbaar. We zijn blootgesteld aan talrijke risico's en ziekten.

Kedves emberek, nagyon sok veszély fenyeget bennünket ebben az életben. Annyira sebezhetőek vagyunk. Számos kockázatnak és betegségnek vagyunk kitéve.

Mensen om ons heen vallen zomaar weg, en wij moeten verder in de wetenschap, dat het leven broos is en o zo kwetsbaar.

A körünkben élő emberek egyszerűen eltűnnek, és továbbra is tudnunk kell, hogy az élet törékeny és oly sebezhető.

En om dan ondanks alles toch aan je geloof vast te houden en je niet te laten ontmoedigen, dat is de kunst. En dat lukt ons alleen maar op onze beste momenten.

És mindennek ellenére ragaszkodsz a hitedhez, és megaláztatást sem akarsz, ennek a kettőnek az egyeztetése pedig egyenesen művészet. És ez csak a legjobb pillanatainkban sikerül.

Paulus weet dat ook. Hij weet waar hij het over heeft. Hij heeft zelf ook ontzettend veel meegemaakt. Hij weet heel goed door welke diepten een mens soms heen moet.

Pál apostol is tudja ezt. Tisztában van azzal, hogy miről beszél. Ő maga is sok mindenen ment keresztül. Nagyon jól ismeri azokat a mélységeket, amelyeken az embernek néha át kell mennie.

Hij weet uit eigen ondervinding wat honger is. Hij heeft meer dan eens aan vervolging en gevangenschap blootgestaan. En Paulus hij had ook een scherp oog voor al het lijden om zich heen.

Saját tapasztalatából tudja, mi az éhség. Nem egyszer volt kitéve üldözésnek és bebörtönzésnek. Továbbá Pál is éles szemmel figyelt az őt körülvevő szenvedésekre.

Hij zag de nood van mensen. Hij zag, dat de schepping ten prooi was gevallen aan zinloosheid en vruchteloosheid. Maar door al het lijden heen, had hij moed gehouden en toekomst gezien.

Pál látta az emberek nyomorúságát. Látta, hogy a teremtés az értelmetlenség és a gyümölcstelenség áldozatává vált. De a sok szenvedés ellenére megőrizte bátorságát, és látta a jövőt.

Je moet het lijden zien als barensweeën, zei Paulus. Dat is pijnlijk, maar het is niet zinloos. Je moet er doorheen. Dat valt niet mee. Maar het komt goed.

Úgy kell tekintened a szenvedésre, mint a szülés fájdalmaira – mondta Pál. Ez fájdalmas, de nem értelmetlen. Végig kell járnod. Ez pedig nem könnyű. De végül minden jó lesz.

En als je soms niet meer weet wat er nog te bidden valt, vertrouw er dan toch maar op, dat het goed komt. Laat het maar over aan de Heilige Geest van God, die voor ons pleit met woordeloze zuchten.

És ha néha már nem is tudod, hogy még miért imádkozhatnál, akkor csak bízzál abban, hogy minden jóra fordul. Hagyj mindent Isten Szent Lelkére, aki szavak nélküli sóhajokkal közbenjár értünk

Ook als wij zelf sprakeloos zijn en geen woorden meer kunnen vinden om te bidden, dan nog heeft God heeft er wel een plekje voor. Is dat makkelijk praten? Ik denk het niet.

Még ha mi magunk is elnémulunk, és már nem találjuk a szavakat, hogy imádkozzunk, Istennek még mindig van egy helye számunkra. Könnyű ezt mondani? Nem hiszem.

Het is niet zo, dat Paulus hier alleen maar peptalk gebruikt om de mensen toch een beetje op te beuren. Zo van: na regen komt zonneschijn. Of: na 't zure komt 't zoet.

Itt nem arról van szó, hogy Pál csak azért használja a lelkesítő beszédet, hogy egy kicsit felvidítsa az embereket. Például: eső után jön a napsütés. Vagy: a savanyú után jön az édes.

Toen Calvijn in de 16e eeuw de nood van de tijd zag, nam hij als devies: *Post tenebras lux*: Na het duister komt het licht. Ook Calvijn moet je verstaan in de zin, die de apostel Paulus er in Romeinen 8 aan geeft.

Amikor Kálvin a 16. században az idő szükségét látta, jelmondatként így fogalmazott: *Post tenebras lux*: A sötétség után jön a fény. Kálvint is abban az értelemben kell megértened, ahogyan Pál apostol a Róma 8-ban megadja.

Geen goedkope troost, maar het werkelijke geloof, dat God uitkomst geeft, wat er ook gebeurt. *Als God voor ons is, wie kan dan tegen ons zijn?* **Nem olcsó**

vígasz, hanem az igazi hit szólal meg, tudván hogy Isten megoldást ad, bármi történjék is. Ha Isten velünk van, akkor ki lehet ellenünk?

Ik denk, dat Jezus zijn kruisweg ook zo heeft doorstaan. Ook van Hem is kan gezegd worden - en is ook gezegd - dat Hij werd afgevoerd als een lam ter slachting.

Szerintem Jézus is ugyanígy viseelte el a keresztútját. Azt is elmondhatjuk Róla – és mondták is –, hogy úgy húrcolták el, mint bárányt a mészárszékre.

Jezus onderging zijn lijden en sterven niet lijdelijk, maar Koninklijk. Niet als een slachtoffer, maar als iemand, die wist waar Hij voor stond en die iedereen recht in de ogen keek.

Jézus nem passzívan élte meg szenvedését és halálát, hanem királyilag. Nem áldozatként, hanem olyanként, aki tudta, hogy Ő mit képvisel, és mindenkinek egyenesen a szemébe nézett.

Toen Pilatus Hem vroeg: "*Weet je dan niet, dat ik macht heb je vrij te laten of je te laten kruisigen?*" Toen zei Jezus zonder een spoor van twijfel: '*De enige macht die over mij hebt is u van boven gegeven.*'

Amikor Pilátus megkérdezte tőle: "Nem tudod, hogy hatalmam van téged elengedni vagy megfeszíttetni?" Ekkor Jézus minden kétséget kizárva ezt mondta: „Az egyetlen hatalmad, amivel rendelkezél felettem, az felülről adatott neked.”

Dat is niet de taal van een slachtoffer. Dat is het woord van een overwinnaar, die stand houdt, en die vast houdt aan zijn overtuiging, wat er ook gebeurt.

Ez nem az áldozat nyelve. Ez a győztes szava, aki a végsőig kitart, és aki szilárdan tartja magát meggyőződéséhez, bármi történjék is.

Zo is Jezus zijn weg gegaan om ons te redden van zonde en schuld. Zo heeft hij de dood overwonnen en ons het nieuwe leven gegeven, het nieuwe leven in de vrijheid van de Heilige Geest. Amen

Jézus így járta a saját útját, hogy megmentsen minket a bűntől és a kárhozattól. Így győzte le a halált, és adta nekünk az új életet, és pedig a Szentlélek szabadságában való új életet. Ámen